

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۱۱/۱۱

پښتو ژباړه: رحمت آریا

د افغانستان سیاسی او تاریخی ژورنال

دویم ټوک

اوه پنځوسمه برخه

فراه

او

د افغانستان سویلي برخي

تصحیحات

ډاکټر لوډویک . دبیلو . ادمک

AKADEMISCHE DRUCK –u VERLAGSANSTALT

GRAZ –AUSTRIA

1973

لودویک آدمک

جوین: وگورئ: لاش جوین

کج بیک (کج پایک): وگورئ: گرشک

کده: ۲۲ – ۳۱ ، ۱۸ – ۶۲: د خاشرود پر بنی غاړه باندې له چخانسوره ۲۰ مایله لیرې یو کلی دی. دلته یوه ډېره لویه کلا سته او هم پریمانه کرڼه په کې سوي ده خو استوګن وګړي ئي چندان ډېر نه دي. اوبه ئي له څاه گانو څخه دي. دلته د سرک د ساتنې لپاره د کوم غنډ یا گارنیزون د اچولو اړتیا نه سته یوازې څو تنه خاصه داران د سرک د ساتنې لپاره بس دي. همدا شان ویل سوي چې چې په کې (کې او یا د هغې په گاوند کې بی شمېره کنډوالي او د هغو پاتې شوني سته. (اې. بي. سي). هغه معلومات چې په ۱۹۰۴ز کال کې د ډگروال مک موهن تر مشرۍ لاندې د سیستان د مأموریت له لارې له بومي وګړو سرچینو څخه ترلاسه سوي دي وايي چې دلته په کده کې د شيعه فارسيوانانو ۱۰۰ کډلی سته او امیر ارباب فارسي ئي (کد خدا) «د کلي ملک – ژ» دی. راپورونه وايي چې دلته په کده کې د زرتشتیانو د اور معبد او یوه لرغوني کلا سته. (بومي معلومات، ۱۹۰۴). همدا شان وگورئ: خاشرود. یو شمېر نقشي دا ځای د (کډو) په نوم بښي. د (کډې دښته) په ۳۰ – ۳۱ ، ۱۵ – ۶۲ کې لښت سوي ده.

* کجه خاجو^۱ (کږه خاجو): وگورئ: خاجو

* کډو: وگورئ: کده: ۲۲ – ۳۱ ، ۱۸ –

کافر راه: ۰۰ ، ۳۱ – ۰۰ ، ۶۳: له سیستانه د مارگو له دښتې ورها خواته تللی یو سرک دی، دا سرک د غلگلي او سر و تار تر خواجه علي پورې د تللي سرک له لارې راځي. (تبییت ۱۹۰۳). د کافر رود په نامه یو سیند په ۳۹ – ۳۱ ، ۳۱ – ۶۲ کې واقع دی. د کافر راه په نامه یو ځای د تیوري د شمال لویدیځ په ۳۸ مایلي کې په ۴۶ – ۳۳ ، ۳۶ – ۶۴ کې واقع دی.

¹ - KADJAH See KHAJO

کاهدانک: ۱۹ - ۳۲، ۶ - ۶۲: د فراه د سویل په ۵ مایلی کې یو کلی دی. دې کلي کې د درانیو، نورزیو، علیزیو او فارسیوانانو ۱۰۰ جونگرې دي. د کلي ځمکې د فراه رود له سینده د راغځېدلي کانال له لارې خړوبېږي. وگورئ: خیر آباد. (ایس. ایم. بومي معلومات. ۱۹۰۴). په دغه نامه یو بل کلی په ۱ - ۳۲، ۳۸ - ۶۴ کې واقع دی.

کان اعظم: ۱۸ - ۳۱، ۴۸ - ۶۲: له خاشروډه تر شنده د راغلي سرک په اوږدو کې د یوه دښتني کاریز نوم دی. له دغه ځایه له ۴ یا ۵ څه گانو څخه بني اوبه تر لاسه کېدای سي، ویل سوي چې د ارتیا ور توکي هم کېدای سي دلته ډېر سي. همدلته د اوبانو د څرېدلو لپاره بڼه ځایونه سته. (بومي معلومات ۱۹۰۴).

کان جمال الدين: له خاشروډه تر شند پورې د تللي سرک په اوږدو کې یو دښتني کاریز دی. ویل سوي چې ډېرې بني اوبه ورڅخه تر لاسه کېدای سي. (ایس. ایم. تی. له بومي معلوماتو څخه ۱۹۰۴).

کیکباد: کیقباد: ۱۲ - ۳۰، ۱۷ - ۶۲: د هلمند د سیند پر غاړه د یوه وړان ویجاړ ښار نوم دی، دا ځای ۲۴ مایله له رود باره کېښته او د چهاربرجک د سویل ختیځ په ۱۴ مایلی کې دی. ددې ښار نوم ددې ښار د بنسټ ایښودونکي یعنی د لومړني کياني پادشاه له نامه څخه راغلی دی او له دې کبله ویل سوي چې دا ځای د کیخسرو پلازمینه وه، ددې سیمې او ځای له ځانگړتیاوو څخه ښکاري چې دلته دوه لور کنډواله یا مخروب برجونه ول چې دواړه له یو بله ۳۰۰ یارده لیرې ول. د پاتي شونو خښتې په لمر وچې سوي دي. (بیلو).

کيسارک: غيسارک: ۱۷ - ۳۲، ۵۷ - ۶۴: د زميندواور په سویل ختیځ کې یو کلی دی او ویل سوي چې د علیزیو ۵۵ کورنۍ په کې استوگنې دي (صاحبداد خان). دا کلی د موسی کلا د سویل ختیځ په ۱۲ مایلی کې موقعیت لري دا نوم د «غيسارکه» په ډول هم لیکل سوی دی.

* کجکي: وگورئ: کجکي

کجکي: ۱۶ - ۳۲، ۳ - ۶۵: دا د کجکي د اوبو د بند او د اوبو د بریښنا د تولید د سټیشن نوم دی. دا بند ۳۰۰ فیتې لور او ۹۰۰ فیتې اوږد دی او د ۳۶ مایلو په اوږدو کې د اوبو یو بند جوړوي. د بریښنا د تولید دا سټیشن ۶۶۰۰۰ کیلوواته بریښنا تولیدوي چې عمدتاً د گرشک او د گرشک د گاونډیو سیمو لپاره ده. د کجکي په نامه دوه کلي دي: (کجکي علیا او کجکي سفلی) «بر کجکي او کوز کجکي - ژ» او په ۱۶ - ۳۲، ۵ - ۶۵ او ۱۹ - ۳۲، ۷ - ۶۵ کې واقع دي. د اوبو بند په ۲۲ - ۳۲، ۱۶ - ۶۵ کې واقع دی. ددې سیمې شرحه په ۱۹۱۲ز کال کې داسې سوي ده:

د هلمند پر کیڼه غاړه باندي هغه ټکي ته نېږدې چې سیند د هلمند ولایت ته ننوځي واقع ده. د صاحبداد خان د راپور پر بنسټ " کجکي" کې دغه وگړي استوگن دي:

قوم	د کورنیو شمېر	قوم	د کورنیو شمېر
اسحاقزی	۳۵۰	علیزي	۲۵۰
نورزي	۳۰۰	بارکزي	۲۰۰
الکوزي	۱۵۰		
ټول ټال			۱۲۵۰ کورنۍ

دلته یو ډېر بڼه گودر هم سته (صاحبداد خان)

* **کج گرد:** ۸ - ۳۲، ۵۸ - ۶۴: د موسی کلا له سویل ختیځ څخه ۱۲ مایله لیرې یو کلی دی.

کج بایک: وگورئ: گرشک

کجکي: وگورئ: گرز

کج ماش کوه: --- ۳۲، --- ۶۴: د موسی کلا یو کلی دی او ویل سوي چې د علیزیو ۳۰ کورونه په کې دي. (صاحبداد خان)

کچکال: وگورئ: یکچال

کاک شیب: کوک شیب: کوه کاشف: ۱۳ - ۳۲، ۵۹ - ۶۱

قلعه گز: ۰۰ - ۳۲، ۴۶ - ۶۴: د گرشک یوه علاقه داري ده. وگورئ: "پشت رود"؛ همدا شان وگورئ: "قلعه گز"

قلعه افضل: ۱۶ - ۳۰، ۴۵ - ۶۱: د کمال خان د بند د سویل لويديځ په ۵ مایلی کې یو کلی دی.

د بټ کلا: قلعه بیست: ۳۰ - ۳۱، ۲۲ - ۶۴: لوروالی: ۲۴۰۰ فیتې. دا د یوه لرغوني ښار او د بالاحصار پاتي شوني دي چې د هلمند او ارغنداب د سیندونو د یوځای کېدلو ټکي ته نېږد واقع دی او د گرشک له سویل څخه ۳۰ مایله لیرې دی.

دا بالاحصار یو له هغو څخه دی چې نادر شاه «افشار - ژ» په ۱۷۳۸ز کال کې د سیستان او هلمند درې له لارې د کندهار پر لور د خپل مارش په ترڅ کې د کندهار د غلجي ټولواک، ټولواک میرحسین پر ضد وړان کړ. نه

د پاڼو شمیره: له ۲ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ

یوازي د نادر په لاس دداسي پیاوړي مورچل نړول بلکه د ده د سرتیرو په لاس د خو ورځو مخکي وړانیو هڅي پر دې ټکي د تضمین مېر ږدي چې دا څومره مهم ستراتیژیک موقعیت دی.

په ۹۷۷ز کال کې بېست د غزني د یوه سردار د پانگي اچوني ځای وو. په ۱۲۲۲ز کال کې چنگیز خان له خاورو سره یو کړ. په ۱۴۹۸ز کال سلطان حسین میرزا مخکي له دې چې نور هم ختیځ لور ته د خپل یاغي زوی پر ضد وځوځېږي له هراته ئې مارش وکړ او دا ځای ئې ونیو، حال دا چې په ۱۵۴۲ز کال سترواک همایون^۲ د یوه فارسي لښکر په ملتیا له هلمنده هاخوا د خپل پرمختگ پر لارې مخکي له دې چې کندهار ته پرمختگ وکړي او کندهار ورته تسلیم سي دا ځای خوندي کړ.

د گرشک له خوا بېست ته د راتگ پر لارې د هلمند د سیند کیني غاړې پر لور د وړانو سویو زرو برجونو پاتې شوني لیدل کېږي چې پر لور ترینو ټکیو باندي ولاړ دي او د سیمي د لویدیځ لورې پر ټول منظر باندي له خنډ پرته فرمان چلوي.

د بېست کلا ته په رانېږي کېدو سره د وړانیو دغه پاتې شوني مخ په ډېرېدو سي او له دې ځایه تر څلورو مایلو پورې د سري سترگي پر یوې لورې باندي پر یوه بالا حصار ولگېږي چې د برجونو، کلاگانو او د پرتمین با عظمته ارگ د مانیو د تعمیراتو پاتې شوني ئې خوري وړې پرتي دي؛ دا پاتې شوني د معمارۍ د ستر مهارت نښي له ځانه څرگندوي او ددې شاهدي ورکوي چې دا ځای یو وخت یو ډېر مهم ښار وو، دا ځای د معمارۍ په مهارت او په یوه غیر معمولي پیاوړتیا سره ډېر ټینگ سنگربندي سوی وو، دلته داسې خلک اوسېدل چې د پوځي هنر پیاوړي پوهه ئې د یوه د پام وړ فرهنگي خوند د ترکیب په لرلو سره درلوده.

د هلمند د سیند پر غاړې پر دې لورې باندي د وړانیو دغه پاتې شوني له درې نیم مایلو نیولې تر ۴ مایلو پورې اوږدوالی او یو نیم مایل پلنوالی لري. د ځمکي د ټوټې دغه لوروالی دغه ځای ته داسې یو موقعیت او موقف په لاس ورکوي چې پر شاوخوا ټولې سیمي ان تر ارغندابه پورې فرمان چلوي.

د بېست کلا د همدغه لور ځای پر وروستي سویل لویدیځ ټکي باندي پر یوې ډېرې لورې غونډۍ باندي واقع ده چې له همدې ځایه پر ښار او شاوخواوو سیمو باندي مسلطه ولاړه ده او له بلې خوا د هلمند د بلې غاړې پر گودرونو باندي فرمان چلوي.

حصار په خپله څلورڅنډیز یا مربع دی چې جناحي برجونه لري او دغه پیاوړي او له غښتلي ضخامت څخه برخمن دغه جوړښت ته له دننه یو ټینگ کمر بند جوړوي، دغه غښتلی محافظتی ضخامت د غونډۍ په شمالي ډډي کې په مستطیل ډول جوړ سوی دی او له درې وو خواوو تری ژور خندقونه راتاو دي. غونډۍ په خپله د مستطیل څلورمه ضلع جوړوي؛ او د غونډۍ سویلي ډډه شخه سرخوړي یا شپوه ده او ډېره لوړه ده دلته کوم خندق ته اړتیا نه وه. دغه په خپله د خپل – ځان ساتونکی جوړښت له دننه د مستطیلی احاطې په مرسته محافظت سوی چې خپل شمالي مخ ته یو خندق لري او دوه لویې لویې دروازي لري یوه ئې په ختیځ او بله ئې په لویدیځي ډډي کې ده او همدغې محوطې ته لار ورکوي او همدا حصار ته یوازینی د ننوتلو لارې دي. دا دروازي په کوچنیو فرعي استحکاماتو او په چتونو کې د سرپوښلو دهلیزونو په مرستې پیاوړې او محافظت سوي دي. ددې ځای ټول موقعیت له یوه لورې متوازي پیاوړتیا څخه برخمن دی او دیوالونو ئې د وخت د تېرېدلو اثراتو د وړانیو پر وړاندي ټینگ مقاومت کړی دی.

ددې سیمي نوم «قلعه بیست» په یوه شکمن گومان ښایي د شلو کلا گانو له شتون څخه اشتقاق سوی وی یا شلو بالاحصارونه څخه او یا هغې لومړي سیمي څخه راغلی وي چې مخکي مو شرحه کړله. د بیست کلا چې ددې ټولو کلاگانو په منځ لویه او مهمه ده پر اصلي ځمکي باندي ده چې د هلمند د سیند پر غاړه واقع ده او له ارغندابه یوازي دوه مایله لیرې ده. له دې کلا څخه درې مایله لیرې د هلمند او ارغنداب سیندونه سره یو ځای کېږي، ددې سیندونو د الحاق او د دواړو تر منځ د رسوبي ځمکي یوه بډایه د تیبې سطحې ځمکي ژبه راغلي ده چې دا د دواړو سیندونو دلته جوړوي؛ ښایي دا د رسوبي خاورې د تدریجي راټولیدلو او راورل سویو خټو او چقرو له کبله وي چې دواړو سیندونو له ځان سره راورې دي. کله چې دا دواړه سیندونه سیلابي سي ددې ژبي ډېری برخه په اوبو کې پټېږي؛ خو په دې دلته کې په کلیو کې له خټو جوړو د کوچنیو کلاگانو شتون ددې څرگندونه کوي چې ښایي دا ژبه هیڅکله به بشپړ ډول په اوبو کې نه وي ډوبه سوي. په خپله د بیست کلا د دلته له سطحې د پام وړ لوړوالي باندي ودانه سوه او هماغسې چې فریر وایي هیڅکله اوبه تری نه دي راتاو سوي.

^۲ - میرزا نصیرالدین بیگ محمد ۱۵۰۸ - ۱۵۵۶ز د همایون په سلطنتي نامه پېژندل کېږي دی د مغولي هند یا د گورگانیانو دویم پادشاه وو چې لومړی ئې له ۱۵۳۰ تر ۱۵۴۰ او بیا ئې له ۱۵۵۵ تر ۱۵۵۶ز کال پورې د افغانستان، معاصر پاکستان او بنگله دیش په دې جغرافیوي ترانگي واکمنی کوله. ده هم د خپل پلار بابر په شان ډېر ژر خپل سلطنت له لاسه ورکړ او صفوي فارس ته ئې پناه یوړه. نوموړي د صفوي فارسي لښکر په مرستې د خپلې واکمنې سیمي ونیولې. همایون د سوري شیر شاه توري ته ټینگ نه سو او په ۱۵۴۰ز کال کې مغولي سلطنت ورڅخه لار او شیرشاه ونیو. - ژ

د ارغنداب د سیند په کیني غاړي کې د شگو غونډۍ ناڅاپه د سیند پر بستر باندې راکوزېږي. په څو دانو دغو غونډیو کې د زرو برجونو پاتې شوني سته چې اوس په شگو کې ښخ دي، بادونو کرارکرار شگي پر دغو برجونو باندې راوړي او دغه پاتې شوني ئې په بشپړ ډول ښخي کړي دي او د سیند پر بستر باندې را شيوه سوي ځورند ديوال ددغو پاتې شونو يوازينی نښه ده.

تر قلعه بیست «بُست – ژ» لاندې ياده سوي دلټا په ښه ښېرازه ډول شنه او ښه کرنه په کې سوي ده او څو کلي لري. د همدې لورې پر سر باندې ددغو پاتې شونو په منځ کې څو نور کلي هم سته او بيا هم ددغه ځای ختيځ کې د ارغنداب خوا ته چې ټول ئې د لښکري بازار په نامه يادېږي په دې ولسوالۍ کې د پخوانيو استوگنو سيمو پر ډول او طبيعت شاهدي ورکوي او تصدیقوي چې دلته دغسې د استوگني سيمي لا له پخوا هم وې.

د بیست له کلا «د بُست له کلا – ژ» څخه گرځک ته د سیند په ښي غاړه کې يو ښه او آسانه سرک تللی دی؛ دا سرک، لومړی د ټيټې سطحې د کرنيزو ځمکو په منځ کې پرمخ ځي او په دې پسې بيا د شلگني دښتې په منځ کې تر گرځکه ځي. له بابا حاجي وروسته هرات ته د تللي سويلي سرک په اوږدو کې يو سرک شوراب ته تللی دی. د بیست د کلا په مخالف لوري کې د هلمند د سیند په بله غاړه کې ۲ گودرونه سته. دلته د اوبو بهير له ۲۵۰ تر ۳۰۰ يارډو اړت دی او د سیند د بستر په مستقيمو غاړو کې سیند ۲۰ فېټه لوړ دی، خو د فبروري په مياشت کې يوازي له ۸۰ تر ۹۰ يارډو پورې اړت وو او شگلن بيخ ئې درلود. (سټيوارټ، بيدولف، بيلو)

لاندني معلومات د ډگروال مک موهن تر مشرۍ لاندې د سيستان د مأموریت له پلوه ددې لرغوني پياوړي حصار په هکله له بومي سرچينو څخه اخیستل سوي دي. "حصار په وران وېجاړ حالت کې دی. ورځېرمه ئې درې کلي دي چې بارکزي، دراني بريځي او د فارسيوانانو يوه کوچني شمېره په کې استوگن دي. محمد جان خان، ځنښزی بارکزی^۳ دواړه ددې سيمي ملکان دي. دې ځای کې غنم، وربشي او هندي جوار کرل کېږي او يو شمېر بڼونه هم دلته سته. د بیست کلا (بُست کلا) درې د اوبو ژرندې لري او د همدغو کلیو په چم گاونډ کې په وگړو ډک نور کلي سته چې ورڅخه پریمانه د اړتيا وړ توکي تر لاسه کېدای سي.

په دوبي کې د ورځېرمو ولسواليو رمه وال خپل څاروي دي سيمي او د «بیست کلا» (بُست کلا – ژ) ته د مالخر لپاره راوړي، همدا شان د هلمند او ارغنداب د سیندونو پر دواړو غاړو د شين غزي د ونو گن ځنگلونه سته چې د اوبانو د څر لپاره پریمانه خوراک توکي برابرېږي. (بومي معلومات – ۱۹۰۴ز)
قلعه بُست: د بُست کلا - ژ: وگورئ: قلعه بیست: ۳۰ – ۳۱، ۲۲ – ۶۴

نور بیا

قلعه فتح:...

يادونه: قدرمنو لوستونکو! تاسو تر دغه **لینک** لاندې د ښاغلي آريا صاحب په آرشيف کې د لمړي ټوک ټولې او دوېم ټوک ټولې برخې لوستې شې.

³ - Khunsezai Barakzai - ښايي حسنزی بارکزی وي - ژ